

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ : บทบาทคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ
กรณีสงครามอิรัก

ชื่อผู้เขียน : นางวิภาภรณ์ มหามนตรี

ชื่อปริญญา : ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชา : รัฐศาสตร์

ปีการศึกษา : 2548

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์:

1. รองศาสตราจารย์ ดร. ธนาสฤษฎ์ สตะเวทิน ประธานกรรมการ
2. รองศาสตราจารย์ ดร. กฤษณา ไวกสารวง
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์คณัย ทองใหญ่

วิทยานิพนธ์เรื่อง บทบาทคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติกรณีสงครามอิรัก สหรัฐอเมริกาและพันธมิตร คือ อังกฤษและออสเตรเลีย ได้เข้าไปปฏิบัติการทางทหารต่ออิรัก ในเดือนมีนาคม ค.ศ. 2003 โดยอ้างว่า

1. เพื่อปลดทำลายอาวุธร้ายแรงหรืออาวุธเคมี-ชีวภาพ ที่อิรักมีไว้ในครอบครอง
  2. เพื่อปลดซัดดัม ฮุสเซน และเปลี่ยนระบอบการปกครองให้แก่ชาวอิรัก
- เนื่องจากเชื่อว่าซัดดัม ฮุสเซนปกครองอิรักด้วยวิธีการโหดเหี้ยม ไร้มนุษยธรรม
3. เพื่อป้องกันภัยที่จะเกิดล่วงหน้าจากอิรักที่จะกระทำต่อสหรัฐอเมริกาและประเทศพันธมิตร

4. เพื่อกำจัดแหล่งที่จะเป็นขุมกำลังอาวุธให้แก่ผู้ก่อการร้าย โดยสหรัฐอเมริกาเชื่อว่าอิรักให้การสนับสนุนทางด้านกำลังอาวุธให้แก่ผู้ก่อการร้าย

การที่สหรัฐอเมริกาใช้กำลังทางทหารต่ออิรักในครั้งนี้ มิได้ผ่านความเห็นชอบจากองค์การสหประชาชาติตามกระบวนการที่ถูกต้อง โดยสหรัฐอเมริกาอ้างว่า เป็นการใช้กำลังเพื่อป้องกันตนเองล่วงหน้า (Anticipatory Self-defense) ในลักษณะเอกภาคี

จากภัยที่คาดว่าจะต้องเกิดขึ้นจากอิรัก โดยสหรัฐอเมริกาตีความข้อมติ 1441/2002 ของคณะมนตรีความมั่นคงว่า เสนอโอกาสสุดท้ายให้แก่อิรักที่จะปฏิบัติตามข้อผูกพันของข้อมติ 1441 ได้ระบุว่า ถ้าหากอิรักไม่ปฏิบัติตามข้อผูกพัน จะต้องเผชิญกับผลสืบเนื่องอันร้ายแรง (It will face serious consequences) ในข้อมตินี้ หมายถึงการใช้กำลังต่ออิรักได้โดยทันที โดยไม่ต้องรั้งรอให้มีมติที่สองตามมาอีกมติหนึ่ง และปัจจุบันไม่มีหลักกฎหมายระหว่างประเทศที่จะมาปรับใช้กับการก่อการร้าย แต่หลายประเทศได้ประณามการที่สหรัฐอเมริกาใช้กำลังทางทหารต่ออิรักในครั้งนี้ ว่าเป็นการก่อสงครามโดยมหาอำนาจฝ่ายเดียวและเป็นการละเมิดกฎหมายระหว่างประเทศ ตามข้อ 2 (4) แห่งกฎบัตรสหประชาชาติ ซึ่งห้ามรัฐใช้กำลังในความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ จึงเป็นสงครามที่ไม่มีความชอบธรรม ภายใต้กฎบัตรสหประชาชาติมีเพียงสองสถานการณ์เท่านั้นที่อนุญาตให้รัฐใช้กำลังได้ คือ ข้อ 51 แห่งกฎบัตรสหประชาชาติ ที่อนุญาตให้รัฐใช้กำลังเพื่อป้องกันตนเองโดยลำพัง หรือโดยร่วมกัน หากเกิดการโจมตีด้วยกำลังอาวุธ และข้อ 42 แห่งกฎบัตรสหประชาชาติที่มอบอำนาจให้คณะมนตรีความมั่นคงสามารถปฏิบัติการทางทหารเพื่อธำรงรักษาสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ

ผลการศึกษา พบว่าความเป็นจริงที่ดำรงอยู่แม้สหรัฐอเมริกาจะสามารถโค่นล้มระบอบซัดดัมลงได้แล้ว แต่ก็ยังไม่สามารถสถาปนาประชาธิปไตยให้เกิดขึ้นได้เนื่องจากสภาพการเมืองและสังคมของอิรักเอง เนื่องจากอิรักนั้นประกอบขึ้นจากความหลากหลายในชาติพันธุ์ และความแตกต่างด้านความคิดเห็นทางศาสนาที่ต่างนิกายระหว่างซุนนีซึ่งเป็นชนกลุ่มน้อยแต่มีอำนาจทางการเมืองและการปกครองมาตลอดยุคของซัดดัม ฮุสเซน และกลุ่มชีอะห์ ซึ่งเป็นคนกลุ่มใหญ่ของประเทศแต่ไม่เคยได้รับโอกาสในการเมืองและการปกครองของประเทศ ตลอดจนชาวเคิร์ดที่ยังคงต้องการการปกครองตนเอง สภาพความไม่สงบยังปรากฏอยู่ทั่วไป มีการระเบิดเกิดขึ้นทั่วไป มีการจับตัวประกันโดยมีเงื่อนไข ซึ่งรัฐบาลอิรักภายใต้การควบคุมของสหรัฐอเมริกา ก็ไม่สามารถดำเนินการให้เกิดความสงบขึ้นได้ และยังใช้เป็นข้ออ้างในการคองกำลังทางทหารไว้ในอิรัก จึงเป็นไปได้ว่าถึงเวลาที่สหรัฐอเมริกาและประเทศพันธมิตรทั้งหมดที่ตั้งกองกำลังอยู่ในอิรัก ต้องถอนกำลังของตนออกจากดินแดนอิรัก โดยปราศจากเงื่อนไขหลังจากที่เข้าไปยึดครองตั้งแต่ ปี ค.ศ. 2003 ซึ่งในระยะแรกอาจจะเป็นความต้องการปลดปล่อยตนเองจากรบอบซัดดัม แต่เมื่อนานวันเข้าความรู้สึกว่าการมีกองกำลังต่างชาติซึ่งเป็นตะวันตกอยู่ในประเทศก็เกิดขึ้นและก่อให้เกิดความรู้สึกต้องการปลดปล่อยตนเองจากต่างชาติขึ้นมาอีกครั้ง จึงควรให้มิกองกำลังสหประชาชาติเข้าไปรักษาความสงบอย่างจริงจังเพื่อเยียวยาความขัดแย้งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในอิรัก เพราะเป็นองค์กรกลางที่ไม่มีผลประโยชน์และอันจะเป็นที่ยอมรับได้ทั้งจากชาวอิรักและประชาคมโลกในที่สุด

Thesis Title : The Role of The United Nations Security Council
in the War in Iraq

Student's Name : Mrs. Wipaporn Mahamontree

Degree Sought : Master of Arts

Major : Political Sciences

Academic Year : 2005

Advisory Committee:

1. Assoc. Prof. Dr. Dhanasarit Satawetin Chairperson
2. Assoc. Prof. Dr. Krisana Vaisamruat
3. Asst. Prof. Danai Thongyai

The objective of this thesis is to examine the Role of the United Nations Security Council in the war in Iraq. This war broke out when the United States, the United Kingdom, Australia and other countries used armed force against Iraq in March, 2003 with the following goals:

1. To disarm Iraq of weapons of mass destruction (WMD) (chemical, biological, and nuclear weapons);
2. To overthrow Saddam Hussein, the President of Iraq; and
3. To use anticipatory self-defense (a pre-emptive strike) in response to an imminent attack by Iraq;
4. To eliminate weapons of mass destruction which Iraq was allegedly supplying to terrorists.

The use of force by the United States against Iraq was unilateral and without any direct approval from the United Nations and was based on its claim of anticipatory self-defense. The United States interpreted the United Nations Security Council Resolution No. 1441/2002 to mean that Iraq had been given a final opportunity to comply with its disarmament obligations. By virtue of this resolution, the Security Council repeatedly warned Iraq that it would face “serious consequences” as a result of the continued violations of its obligations.

The United States claimed that this resolution authorized the use of force against Iraq without any further United Nations Resolution authorizing the use of force. There is no general principle in international law dealing with terrorism, but many countries denounced the United States for its use of military force to invade Iraq. Many countries have condemned the United States’ military action as an act of war by a very powerful country. The actions of the United States are regarded as a breach of international law according to Article 2(4) of the United Nations Charter which prohibits the threat or use of force against the territorial integrity or political independence of any state.

Under the United Nations Charter, there are only two circumstances where the use of force is permissible. These are found in Articles 42 and 51 of the UN Charter. Article 42 of the UN Charter authorizes the use of force to maintain or restore international peace and security where such force is

directly authorized by the Security Council. Article 51 permits self-defense (collectively or individual) against an actual or imminent armed attack.

This research result reveals that although the United States could overthrow the Saddam Hussein regime it could not establish democracy in Iraq. Iraq is composed of various tribal groups and a diversity of religious beliefs. The Sunnis, which are the minority, were politically powerful during the Saddam Hussein regime. The Shiites, which are the majority of Iraqis, have never played an important role in the politics or in the administration of Iraq. There is also a Kurdish group in Iraq that wants self-government. Since the invasion there has been chaos everywhere and almost daily bombings and kidnappings. The Iraqi government, under the control of the United States, cannot properly deal with this chaos and the problems are used as an excuse by the US to continue to maintain its military forces in Iraq.

It is time for the United States and its allies, which have maintained their forces in Iraq since 2003, to unconditionally withdraw their troops from the Iraqi territory. At the beginning of the war the Iraqi people may have wanted to depose Saddam's regime. Now, however, they have the feeling that there are foreign troops permanently stationed in their country and the majority of the Iraqi people want the troops to leave. It is the opinion of this researcher that the United Nations Peace-Keeping Troops should be dispatched to maintain the peace and to resolve the problems in Iraq since the United Nations is regarded as an impartial agency acceptable to both the Iraqi people and to the world community.